

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

61

Vragen van het lid **Jasper van Dijk** (SP) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie en aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw Van Bijsterveldt-Vliegenthart, over *prijsvechten om inburgering*. (Ingezonden 7 juni 2007)

1

Wat is uw oordeel over het bericht dat inburgering een prijsvechtermarkt is geworden?¹

2

Is het waar dat contracten met aanbieders van inburgeringscursussen voor meerdere jaren zijn afgesloten? Is dit wenselijk? Kunt u uw antwoord toelichten?

3

Deelt u de mening dat het afsluiten van contracten voor meerdere jaren in tegenspraak is met marktwerking, omdat het neveneffect is dat de markt weer voor een paar jaar op slot gaat?

4

Deelt u de mening dat het criterium «kwaliteit van de inburgeringcursus» het zwaarstwegende criterium dient te zijn?

5

Hoe staat het te verwachten kwaliteitsgebrek in verhouding tot uw uitspraken²: «We doen alsof we mensen inburgeren», en is er sprake van «een groot kwaliteitsprobleem»

en «dat het geen zin heeft om het aantal cursussen te vergroten als de huidige cursussen niet eerst beter worden?»

6

Wat is uw mening over het feit dat gemeenten scherp inkopen om geld over te houden voor andere zaken?

7

Wat is uw mening over het feit dat in Amsterdam een groot deel van de gelden op gaat aan overhead? Werkt het gekozen systeem van outputfinanciering binnen inburgering bureaucratie in de hand?

8

Vindt u het aanvaardbaar dat door de marktwerking in de inburgering bijeffecten optreden, zoals onvoldoende accommodatie, gebrek aan audiovisueel materiaal en dat de kosten van de docent de sluitpost van de begroting wordt? Kunt u uw antwoord toelichten?

9

Bent u bereid – in het belang van de inburgering – het vak van inburgeringdocent een beschermd status te geven, te meer daar de kwaliteit van de cursus staat of valt met de begeleider?

¹ Het Onderwijsblad, nr. 11, 2 juni 2007, Prijsvechten om inburgering.

² Dagblad de Pers, 30 maart 2007, Hopeloze score op inburgering.

Antwoord

Antwoord van minister **Vogelaar** (Wonen, Wijken en Integratie). (Ontvangen 25 september 2007)

1

Het beeld dat de markt voor inburgeringvoorzieningen een prijsvechtersmarkt is geworden, kan op basis van de op dit moment beschikbare informatie niet worden bevestigd. Een eerste inventarisatie van aanbesteding en gunning onder 17 gemeenten (waaronder de G4) geeft een voorlopige eerste indruk over de wijze waarop gemeenten hun aanbestedings- en gunningsprocessen hebben vormgegeven. Daaruit komt het beeld naar voren dat de aanbestedingen door gemeenten worden gekenmerkt door een grote verscheidenheid. Verder kan, op basis van deze inventarisatie, niet worden geconstateerd dat gemeenten alleen op prijs selecteren. Met de MBO Raad en de VNG is afgesproken dat nog dit jaar gezamenlijk met OCW en WWI een onderzoek zal worden ingesteld naar de effecten van de marktwerking.

2

Voor wat betreft de duur van de contracten is het beeld dat gemeenten veelal meerjarige contracten afsluiten. Dat is vanuit het perspectief van contractbeheer, contractuitvoering en administratieve lasten voor gemeenten te verkiezen boven kortlopende contracten. Bovendien bieden meerjarige contracten mogelijkheden om te investeren in een goede opdrachtgever/opdrachtnemerrelatie en is de continuïteit van de uitvoering en toeleiding van inburgeraars geborgd. Daarnaast duren inburgeringsprogramma's vaak ook langer dan een jaar.

3

Martkwerking en meerjarige contracten zijn niet strijdig met elkaar. In de markt voor dienstverlening zijn eenjarige contracten vaak onwenselijk, gelet op de bij het antwoord op vraag 2 genoemde argumenten. Door verschillen in contractstructuur zal er, bij aanbesteding, altijd sprake zijn van marktwerking.

4

Bij marktwerking is het van belang dat de aanbestedings- en gunningsprocessen zodanig worden uitgevoerd, dat de keuze gebaseerd is op de economisch meest voordelige aanbieder. Dat betekent: de beste prijs- kwaliteitverhouding.

5

De uitspraken over het kwaliteitsprobleem hebben betrekking op de oude situatie. Marktwerking is ingevoerd om meer ruimte te geven aan kwaliteitsverbeteringen en een gedifferentieerd aanbod. Het is zaak om erachter te komen wat de oorzaken van het «kwaliteitsgebrek» zijn en daarop met acties te komen die de kwaliteit en het rendement van inburgering verbeteren. Op 7 september jl. is het Deltaplan Inburgering aan de Kamer aangeboden. Hierin zijn diverse maatregelen gepresenteerd die gericht zijn op het verhogen van het rendement van de inburgering.

6

Gemeenten ontvangen voor de uitvoering van hun taken een vooraf vastgestelde bijdrage van het rijk. Er zijn gemeenten die op basis van hun lokale beleid ervoor kiezen om extra middelen in te zetten. Ook kunnen

er gemeenten zijn die hun aanbestedingsproces zodanig hebben kunnen afronden, dat de rijksbijdrage meer dan voldoende is. In dat geval hebben gemeenten inderdaad de ruimte om het eventueel vrijvallende geld aan bijvoorbeeld flankerend beleid te besteden. Hierbij kan worden gedacht aan zaken als werving, opleiding van personeel, extra begeleiding van deelnemers, duurzame uitstroom, informatievoorziening, et cetera.

7

Ik heb uw vraag voorgelegd aan de gemeente Amsterdam, die mij als volgt berichtte. Het College van B&W heeft besloten om de budgetten van WWB, Web, WI en een gemeentelijk budget voor flankerend beleid functioneel aan elkaar te koppelen. De uitvoering geschiedt door verschillende centrale diensten en veertien inburgeringscentra in de stadsdelen. De outputfinanciering is van toepassing op de trajecten (het scholingsgedeelte van inburgering) en niet op zaken als informatie en advies, beleidsontwikkeling, een cliëntvolgsysteem, interactieve websites etc. Een deel van de overhead zit in de complexe declaratiesystematiek, omdat de middelen onder verschillende wet- en regelgeving worden ingezet en moeten worden verantwoord. Een deel van de overhead met betrekking tot flankerend beleid en lokale projecten komt overigens voor rekening van Amsterdam zelf.

8

Het Keurmerk Inburgeren borgt de kwaliteit van instellingen die zich bij dit Keurmerk aansluiten, bevordert de transparantie (consumenten helpen bij het kiezen van een geschikte cursus) en biedt consumentenbescherming. De Stichting Blik op Werk, die het Keurmerk Inburgeren beheert, is verantwoordelijk voor de kwaliteitsborging, ook op die onderdelen als accommodatie, lesmateriaal en kwaliteit van de begeleiders.

9

In het Deltaplan inburgering: vaste voet in Nederland, zijn voorstellen opgenomen voor de verbetering van de kwaliteit van inburgeringsprogramma's in het algemeen en de benodigde competenties van docenten in het

bijzonder. De noodzakelijke professionalisering is een medeverantwoordelijkheid van de branche. Met de meest betrokken partijen, waaronder de beroepsvereniging NT2, wordt het overleg over de verdere professionalisering gestart. Daarbij zal het huidige beleid voor wat betreft de bescherming van het vak inburgeringsdocent overigens ongewijzigd blijven.